[2021] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 203

ਸ਼ੀਤਲ ਫਾਈਬਰਸ ਲਿਮਿਟੇਡ
ਬਨਾਮ
ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਰਿਲਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ
(ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1105 ਦੀ 2021)
ਅਪ੍ਰੈਲ 06, 2021

[ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਾਈ ਅਤੇ ਹ੍ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਰਾਏ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ, 1956: ਧਾਰਾਵਾਂ 433, 434 – ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਡਿਫਾਲਟਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੰਨੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ – ਕੰਪਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਿਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ – ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਦਾਖਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਵਿਵਾਦ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ – ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ: ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ – ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ – ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਵਾਦਰਹਿਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਬਚਾਅ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਰਜ਼ਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ – ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਚਾਅ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ – ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਹੈ

ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਕਰਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੀ। ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਦਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਪਹਿਲਾ, ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਅਚ੍ਛੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਬਚਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਕੰਪਨੀ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਅਚ੍ਛੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

[ਪੈਰਾ 9, 10]||

1.2 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਖਾਮੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਨਣਾ ਉਚਿਤ ਸੀ, ਕਿ ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖਾਮੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਕਿ ਖਰਾਬ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਸਿਰਫ ਮੌਖਿਕ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਹੋਰ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੌਖਿਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰਾਬ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਕੱਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਇੱਕ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 19, 20]

1.3 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਚਾਲੂ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜੋ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21]

1.4 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਜ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਬਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਬਿਆਜ ਸੰਬੰਧੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25]

1.5 ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 433 ਅਤੇ 434 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਜਾਂਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 434 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 27]

1.6 ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ, ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 28]

ਮੈਡੀਕਵਿਪ ਸਿਸਟਮਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਕਸੀਮਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿਸਟਮ ਜੀ.ਐਮ.ਬੀ.ਐਚ. (2005) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 42 : [2005] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1015; ਵਿਜੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਏ.ਟੀ.ਐਲ. ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ. (2009) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 527 : [2008] 17 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 972; ਆਈ.ਬੀ.ਏ. ਹੈਲਥ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਇੰਫੋ-ਡ੍ਰਾਈਵ ਸਿਸਟਮਜ਼ ਐਸ.ਡੀ.ਐਨ. ਬੀ.ਐਚ.ਡੀ. (2010) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 553 : [2010] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 137 – ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਧੁਸੂਦਨ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਧੁ ਊਨੀ ਉਦਯੋਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ (1971) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 632: [1972] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 201 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1972] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 201 ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2005] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1015 ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

[2008] 17 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 972 ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

[2010] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 137 ਪੈਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1105 ਦਾ 2021

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ 29.04.2016 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਕੰਪਨੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 58 ਦਾ 2015 (ਓਐਂਡਐਮ)।

ਕਰਨ ਨੇਹਰਾ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੁ ਗੁਪਤਾ, ਮਨੋਜ ਸੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਤਰੁਣ ਗੁਪਤਾ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਜਵਾਬੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਾਈ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵੰਡ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਕੰਪਨੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 58 ਦਾ 2015 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 29.4.2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 106 ਦਾ 2009 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 28.9.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਹੈ।

3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

ਜਵਾਬੀ – ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਰੀਲਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਇੱਕ ਐਕਰੀਲਿਕ ਯਾਰਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈ ਪਿੰਡ ਹਰਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ – ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ੀਤਲ ਫਾਈਬਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ - ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਰੀਲਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਰੈਡਿਟ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਰੀਲਿਕ ਯਾਰਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 20.4.2007 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਰੁਪਏ 81,98,014.45 ਦੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 6,22,073/- ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੁਪਏ 5,00,000/- ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੋਟ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ 61,83,218/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 28.7.2008 ਨੂੰ ਰੁਪਏ 8,92,723/- ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਲਈ ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 28.9.2015 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਮੰਨਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ, ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਚਾਲੂ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਨਾਲ ਖਾਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ 31.12.2015 ਤੱਕ। ਸਿਰਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਸਾਈਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 24.12.2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਦਾਖਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 31.12.2015 ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਚੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਅਨੁਸਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਰੰਤੂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਦਾਵੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲਾਨਾ 24% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੈ, ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਖਾਰਜ ਹੋਣਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਆਜ ਸਬੰਧੀ ਦਾਵੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਜੱਜ ਕੋਲ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ।

4. ਸ੍ਰੀ ਕਰਨ ਨੇਹਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰਾਬ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਉਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਚਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਨ ਦੀ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਤਾਂ ਖੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ XXXVII ਅਧੀਨ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433(e) ਅਤੇ (f) ਅਧੀਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪੈਡਲਸਟਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

5. ਸ੍ਰੀ ਨੇਹਰਾ ਨੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਕਾਇਆ/ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

6. ਸ੍ਰੀ ਨੇਹਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕੁਇਪ ਸਿਸਟਮਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਕਸੀਮਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿਸਟਮ ਜੀ.ਐਮ.ਬੀ.ਐਚ.,ਵਿਜੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਨੈਟਲ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ., ਅਤੇ ਆਈ.ਬੀ.ਏ. ਹੈਲਥ (ਇੰਡੀਆ) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਇਨਫੋ-ਡ੍ਰਾਈਵ ਸਿਸਟਮਜ਼ ਐਸ.ਡੀ.ਐਨ. ਬੀ.ਐਚ. ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7. ਸ੍ਰੀ ਤਰੁਣ ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਚੂੰਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਮੋਢਾ ਬਨਾਮ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਮੋਢਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

8. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਧੁਸੂਦਨ ਗੋਰਧੰਦਾਸ & ਕੰ. ਬਨਾਮ ਮਧੁ ਊਨੀ ਉਦਯੋਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ4$_{SUPERSCRIPT}$ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

“20. ਦੋ ਨਿਯਮ ਅਚ੍ਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਚਾਈ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਬੇਤੁਕੀ ਸੀ। (ਦੇਖੋ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਪੈਰਿਸ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ [(1874) LR 19 Eq 444]) ਫਿਰ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਮ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਦੇਖੋ ਰੀ. ਬ੍ਰਾਈਟਨ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਹੋਰਫੋਲਡ ਹੋਟਲ ਕੰ. ਲਿਮਿਟੇਡ [(1865) 35 Beav 204])

21. ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਵਾਦਰਹਿਤ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਬਚਾਅ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਰਜ਼ਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼ਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੀ ਹੈ, ਦੇਖੋ ਰੀ. ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ. [94 SJ 369] ਜਿੱਥੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਰਜ਼ਾ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਦੇਖੋ ਰੀ ਟਵੀਡਸ ਗੈਰਾਜਿਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ. [1962 Ch 406] ਅਦਾਲਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਅਚ੍ਛੀ ਆਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਬਚਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਕੰਪਨੀ ਬਚਾਅ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।”

9. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਚ੍ਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਕਿ ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਚਾਈ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਅਚ੍ਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਵਾਦਰਹਿਤ ਹੈ,ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਬਚਾਅ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਰਜ਼ਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼ਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਅਚ੍ਛੀ ਆਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਬਚਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਕੰਪਨੀ ਬਚਾਅ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

10. ਇਹ ਜਾਂਚਣਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

11. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 25.8.2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ – ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ

'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"4. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 25.8.2007 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਲਾਫ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਰੁਪਏ 35,14,776.30 ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਇਨਵੌਇਸਾਂ ਦੁਆਰਾ:

ਕ੍ਰਮਾਂਕ. ਨੰ.	ਇਨਵੌਇਸ	ਮਿਤੀ	ਰਕਮ (ਰੁ.)
1	162	26.6.07	8,55,370.65
2	177	30.6.07	8,66,788.29
3	216	16.7.07	9,07,891.19
4	300	25.8.07	8,84,726.17
ਕੁੱਲ			35,14,776.30

5. ਉਕਤ ਇਨਵੌਇਸਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 35,14,776.30 ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਤੀ 16.11.07, 22.11.07, 23.11.07, 26.11.07, 27.11.07, 28.11.07, 26.11.07, 1.12.07, 3.12.2007, 5.12.2007, 6.12.2007, 7.12.2007, 8.12.2007, 10.12.2007, 11.12.2007, 12.12.2007, 13.12.2007, 15.12.2007, 17.12.2007 ਅਤੇ 21.12.2007 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਚਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰਾਂ/ਫੈਕਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਬਲਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੈੱਕਾਂ ਰਾਹੀਂ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ, ਸਮੱਗਰੀ [ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਾਈ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ 6,22,073.00 ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ 5 ਲੱਖ ਦਾ ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੋਟ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ/ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਬਾਅਦ 8.5.2008 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੇਬਲ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 8,92,723.45ਪੈਸੇ (8,92,703.30 + 20.15) ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"4. ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ.4 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

5. ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ.5 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਲਟਾ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ.6 ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਲਕਿ ਉਲਟਾ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਖੁਦ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੈਟਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਰੁਪਏ 5 ਲੱਖ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ।

7. ਤੁਹਾਡੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ.7 ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਸਹੀ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਰਤ ਜਵਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।"

13. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾਵਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 6 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਖੁਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੈਟਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਰੁਪਏ 5 ਲੱਖ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ।

14. ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚਲਦੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜੋ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸਨ।

15. ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 26.6.2007 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, 26.6.2007 ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਖਰਾਬ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਜੋ ਇਸ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਏ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ 26.6.2007 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੇ ਬਿਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਖਰਾਬ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ – ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੱਚੇ ਮਾਲ (ਯਾਨੀ ਐਕਰੀਲਿਕ ਯਾਰਨ) ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਤਪਾਦ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਯਾਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਗੁਣਵੱਤਾ ਕਾਰਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ – ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਖਰਾਬ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ – ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 6,22,073/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਖਰਾਬ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਸੀ ਅਤੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਸਮਝੌਤੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ 53,648/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਸਨ।

“8. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ – ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ – ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਤ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ – ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ – ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ – ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ – ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ – ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 25,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਖਰਾਬ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 25,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 5,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 8,92,723/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਾਵੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ – ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ – ਕੰਪਨੀ ਵਲੋਂ ਖਰਾਬ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਯਾਰਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 11,07,297/- ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਹਨ। ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਖਰਾਬ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੰਧੀ ਮੁੱਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ – ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਤਪਾਦ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ – ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਉਤਪਾਦ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ – ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ – ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਈ, 2008 ਵਿੱਚ 5,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੋਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ – ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਖਰਾਬ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਉੱਤੇ ਕੁੱਲ ਇਨਵੌਇਸਾਂ ਦੇ 50% ਤੱਕ ਰਿਬੇਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਗਣਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਨਵੌਇਸ ਨੰ. 162 ਰੁਪਏ 8,55,370.65

ਇਨਵੌਇਸ ਨੰ. 177 ਰੁਪਏ 8,66,788.29

ਇਨਵੌਇਸ ਨੰ. 216 ਰੁਪਏ 9,07,891.19

ਇਨਵੌਇਸ ਨੰ. 300 ਰੁਪਏ 8,84,726.17

ਕੁੱਲ : ਰੁਪਏ 35,14,776.30

ਘਟਾਓ: ਵਾਪਸ ਆਏ ਸਮਾਨ ਰੁਪਏ 6,22,073.00

ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ 28,92,703.30

ਘਟਾਓ: 50% ਰਿਬੇਟ ਰੁਪਏ 14,46,351.65

ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਇਗੀ ਰੁਪਏ 14,46,352.00

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੁਪਏ 15,00,000.00

ਵਧੀਕ ਅਦਾਇਗੀ: ਰੁਪਏ 53,648.00

9. ਉਪਰੋਕਤ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ- ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ – ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ 53,648 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।

- ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ – ਕੰਪਨੀ ਵਲੋਂ, ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਰੁਪਏ 11,07,297/- ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕਹਾਣੀ ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਈ, 2008 ਵਿੱਚ ਇਨਵਾਇਸ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਰਿਬੇਟ ਬਾਰੇ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਕ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਤੰਬਰ, 2008 ਵਿੱਚ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ – ਕੰਪਨੀ ਵਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਦਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼।"

17. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀ ਸੀ, ਇਕ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ 11,07,297/- ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਣਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 53,648/- ਹੈ।

18. ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“7. ਦਾਅਵਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਮੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਖੇਪ ਨੇ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਸਪੈਸੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਧਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਹੋਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

8. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਮਾਨਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਾਮੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਨ ਖਾਮੀਆਂ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਸਿਰਫ ਮੌਖਿਕ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸਦੇ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਲਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ 25.08.2008 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜੋ ਕਿ 10.09.2008 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਖਿਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਦੂਰ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਮਾਲ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਹੁਣ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

9. ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਮਾਲ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੰਥੈਟਿਕ ਯਾਰਨ, ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਬਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮਾਲ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗਾਹਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦਿਆ, ਨੇ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵੇ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

10. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ।

19. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਦੱਸਣ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇੱਕ ਪਿੱਛੋਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਚੁੱਕਿਆ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਖਾਮੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਨਣਾ ਉਚਿਤ ਸੀ, ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਾਮੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਕਿ ਖਰਾਬ ਮਾਲ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਸਿਰਫ ਮੌਖਿਕ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਹੋਰ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੌਖਿਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਾਬ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਨੂੰ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ

ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20. ਇਹ ਇਕੱਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

21. ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਚਾਲੂ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਨਾਫ਼ੇ 'ਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਦਾਵਾ ਇਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

22. ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਡੀਕੁਇਪ ਸਿਸਟਮਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ. (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਵੇ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਰਜੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਰਜੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

23. ਵਿਜੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

“41. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਉੱਤੇ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 433 [ਸਿਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 434(1)(ਅ)] ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਕਮ ਸੇ ਕਮ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਕਰਜ਼ ਨਿਸਚਿਤ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਹੋਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੋਵੇਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਦਾਇਤਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਾਣਿਜਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਮਾਨ ਲਈਏ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

42. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਿਆਂ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ “ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 2% ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ?” ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ:

"… ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਨਵੌਇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਧਾਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਮਾਨ ਲਈਏ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ Kipty ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ [(1998) 91 Comp Cas 715 (Raj)] ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪਸ਼ਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਖਿਲਾਫ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ ਨਿਸਚਿਤ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 434 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਅ) ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 'ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ' ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ।"

ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

"ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਲਈ ਯਾਚੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਅਸਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਯਾਚੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਪਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਜ ਵੱਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ, ਜੇ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੂਲ ਵੱਲ ਅਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਜ ਵੱਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ, ਜੇ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੂਲ ਵੱਲ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨਾ ਅਨੁਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਯਾਚੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 65,15,947 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਯਾਚੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਸੰਦਿਗਧ ਅਤੇ ਨਿਸਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

43. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਨਵਾਇਸਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਤੀਜਾ, ਇਨਵਾਇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਰੀਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਉਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

24. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ,

ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਦਾਵਾ ਬਿਨਾ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ, ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਵਿਜੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨਵਾਇਸਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

25. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਆਜ ਸੰਬੰਧੀ ਦਾਵੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਜੱਜ ਕੋਲ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“29. ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉੱਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ, 1956 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 433 ਅਤੇ 434 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।”

27. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 433 ਅਤੇ 434 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਿਸ ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਵਿਚਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਸੰਭਾਵੀ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਲਝਾਏ ਗਏ ਸਨ।

28. ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ, ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

29. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਿਆ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਨ, ਤਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate